



Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 27. april 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 751 (MOF alm. del) stillet 30. marts 2020 efter ønske fra
Jacob Jensen (V).

Spørgsmål nr. 751

”Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser Kammeradvokatens konklusioner om placeringstilladelser til havbrug uden habitatkonsekvensvurdering har for andre typer af anlæg med placeringstilladelser givet uden habitatkonsekvensvurdering, f.eks. vindmøller?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

”Miljøstyrelsen har ikke aktuel viden om, at der inden for Miljøstyrelsens ansvarsområde er etableret anlæg, som efter reglerne skal have egentlige placeringstilladelser, hvor habitatdirektivets regler ikke er iagttaget.

For så vidt angår vindmøller, har Miljøstyrelsen indhentet bidrag fra hhv. Energistyrelsen ift. havvindmøller og Erhvervsstyrelsen ift. vindmøller på land.

Energistyrelsen har oplyst følgende:

”Tilladelser til placering og drift af havvindmøller meddeles af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Tilladelser til havvindmøller meddeles bl.a. ud fra en forudgående vurdering af projektets indvirkning på miljøet (en miljøkonsekvensrapport). En vurdering af et projekts potentielle indvirkning på nærliggende habitatområder gennemføres typisk som en integreret del af miljøkonsekvensrapporten efter regler fastsat i lov om fremme af vedvarende energi § 27 og 28 samt i bekendtgørelse nr. 1476 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering mv. af elproduktion anlæg og elforsyningsnet på havet af 13. december 2010.

For havvindmøller etableret før korrekt gennemførelse af habitatdirektivet i dansk lovgivning, kan der potentielt have været krav om gennemførelse af en habitatkonsekvensvurdering. Vedrørende reglerne om habitatkonsekvensvurderinger, der oprindeligt blev indsat i elforsyningsloven, står der dog nærmere, at ”Elforsyningsloven indeholder allerede i dag bestemmelser om miljømæssige vurderinger og afvejninger (VVM) i forbindelse med godkendelse af elproduktionsanlæg på havet. På samme måde sker der allerede en væsentlig miljøvurdering (VVM) i forbindelse med etablering af eltransmissionsledninger m.v. Ved den hidtidige behandling af ansøgninger om tilladelser til etablering af havvindmøller og andre elforsyningsanlæg på havet har Energistyrelsen samarbejdet tæt med miljømyndighederne, og der har hidtil ikke været væsentlige konflikter i forhold til internationale naturbeskyttelsesområder” (2006/1 SF. L 77).”

Erhvervsstyrelsen har oplyst følgende vedrørende planlægning for vindmøller på land:

”Der gives ikke placeringstilladelse til opstilling af vindmøller på land. Kommunerne tilvejebringer grundlag for opstilling af vindmøller på land efter reglerne i planlovgivningen, herunder bekendtgørelse om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller og bekendtgørelse om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (planhabitatbekendtgørelsen). Det følger af planhabitatbekendtgørelsen, at der i et Natura 2000-område ikke må planlægges for bl.a. nye eller væsentlige udvidelser af andre trafik anlæg og tekniske anlæg og lign., f.eks. vindmølleklynger. Erhvervsministeren kan i særlige tilfælde tillade fravigelse af forbuddet mod planlægning i et Natura 2000-område. I forbindelse med planlægning og udstedelse af landzonetilladelse m.v. efter planloven skal der tages stilling til mulige påvirkninger af bl.a. Natura 2000-områder. Viser en konsekvensvurdering, at det ikke kan udelukkes, at projektet kan skade det internationale naturbeskyttelsesområdes integritet, kan planen ikke vedtages, og der kan ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte.

I tilfælde, hvor der undtagelsesvist tilvejebringes grundlag for opstilling af vindmøller på land ved anlægslov, der træder i stedet for de almindelige regler, foretages vurderingen af mulige påvirkninger af Natura 2000-områder i forbindelse med lovgivningsarbejdet, så det dermed er sikret, at betingelser og krav efter habitatdirektivet er opfyldt. Det er senest sket i 2018 i forbindelse med lov om ændring af lov om et testcenter for store vindmøller ved Østerild (Udvidelse af vindmølletestcentre ved Høvsøre og Østerild).”

Lea Wermelin

/

Peter Hallenberg